

ROMANIA LIBERA

APARE IN TOATE ZILELE

ABONAMENTELE:

In Capitală: 1 an 30 lei, 6 luni 15 lei, 3 luni 8 lei.
 In Districte: 1 an 36 lei, 6 luni 18 lei, 3 luni 10 lei.
 In Streinătate: 1 an 48 lei, 6 luni 24 lei, 3 luni 12 lei.

Director: D. AUG. LAURIAN.

STIRI TELEGRAFICE

din ziarele străine.

Berlin, 13 August.

Numărul cel mai nou al organului ministerului de răsboiu „Militär Wochenschatz”, publică un articol foarte important asupra lucrărilor de fortificare din jurul Parisului. Într-altele, laudându-se acele lucrări, se relevă că colosalele silințe și le-a dat Franția de la răsboiu încoace pentru reforme strategice.

Privit din punct de vedere strategic, Parisul a ajuns să fi acum, și mai mult ca mai înainte, un imens depou de arme. Dacă rezultă că desavantajul unei lesnicioase înaintările de trupe străine din pătea frontierelor de apus despre Germania e prea bine compensat prin poziționarea și actuala armare a Parisului, care singură e în stare azi a apără, ca un puternic centru, Franția apusana și de miazăzi.

In vîtor abia nu să posibil că să vedem înăntări ante-posturile inimicului, unde la 1870 ne aducem aminte că era granița trupelor de impresurare. Așa darăi maresalul care va comanda în Paris, și ve intinde autoritatea să peste o suprafață de 220 miluri patrate germane. Supremul comandante din Paris îl va fi un lucru usor să execute eșirii cu trupe mari și cu toate acestea inimicul să nu le poată băga în seamă. În casă să se observă acele incercări de eșir, inimicul nu i-ar remăneala altă de căt să preintâmpe atacul în mari arcuri.

Imediată consecință ar fi, că prea lese se poate întâmpla, că armata inimicului să suferă la eșirii efectuate de trupe multe înfrângeri parțiale foarte serioase, pentru că nu se va mai întâmpla, ca în ultimul răsboiu, că Parisul să dispuse numai de un singur corp de armată (ca al lui Vinoy). Va rămâne pentru tot-dă-ună o problemă grea, dacă nu și impossibil de rezolvat, a inconjura și asedia Parisul, când în sinul lui s-ar afla mai multe corpi de armată impreună între ele prin careva diviziuni de cavalerie.

Dacă pe o parte e ceva absolut cu nevoie să blocheze Parisul, care este punctul militar cel mai înăntărit din lume, de sigur și în parte apărătorilor se cere să aibă un comandant d'un geniu colosal. Spre apărarea Parisului de azi numai e suficientă energia lui Gambetta, care s'a incutat a organiza victoria. Nouă Germanilor ne pare bine, că n'avem trebuință să ne temem de asfet de genii colosale și că fortificarea grandioasă a Parisului prin urmare n'poate scuti de soarta d'ă fi atacată.

Să mai luăm însă în vedere încă o circumstanță. Noi nemții n'avem să ne așteptăm, că într-un viitor răsboiu s'ar mai întâmpla ca la anul 1870, adeca, că trupele franceze ar dispărea de pe câmpul de luptă, din contră trebuie să calculăm, că va rămâne timp suficient pentru a se putea strînge o puternică armată de apărare, de care chiar într'un cas nefavorabil Franciei, cartierile generale din Amiens, Rouen, Le Mans și Orléans, vor putea ușor expăda pe linile ferate vîr 100,000 soldați de liniști și, încă odată, atâtă trupe de cete teritoriale. Spre a putea însă înfrângă cu totul armata Franciei, ne va trebui mai mult de căt numai o singură mare victorie, near trebui adică să spargem puternică barieră ce se intinde sub formă de gigantice întăriri, d'alungul granitelor de mează-noapte și de rezărit. Să se stie, că un atac german numai d'ăci se va putea efectua cu oarecară sansă de succes. Pentru că militarul german nu observă numai în jurul Parisului imensul inel de fortificare, ci și în alte părți, precum în nouile lagări întărite de la Epinal și Belfort, Langres și Besançon, în liniile de la La Fère, în pozițiile de la Rheims, în fortăretele ce inconjura Verdun, Toul, în platourile fortificate de la Haye, în permanentele sănături ce apără Nancy la Mosela; toate acestea fortificări precum și cele situate la fruntaria NO. de la riu Maas se înalță amenințătoare contra armelor noastre impiedecându-le în marsul lor de cucerire. Tot aici trebuie să considerăm și fortificările de la Côte d'Or și lagărul de la Dijon. De și fortificările citate aici numai unele sunt noi, totuși, prin intinderea ce o au, prin construcția lor solidă și armarea lor potrivită, au ajuns a fi niște factori, cu care trebuie să calculăm, când vom ajunge la rezolvarea marelui calcul ce interesează soarta și viitorul națiunilor.

Petersburg, 14 August.

In portul de la Peterhoff, cu ocazia unei salve de salut, a plesnit un tun. Cinci matrozi au rămas greu răniți. Oficișerul care a dat ziarul „Golos” articulul contra marinei rusești și pentru care ziarul a fost suspendat pe un timp

Pentru Abonamente, Anunțuri și Reclame a se adresa:

In Romania: La administrație, Tipografia St. Mihăescu, Strada Covaci, No. 14 și la corespondență din județe.

In Paris: La Société Havas, place de la Bourse, 8.

In Viena: Prin compania generală de publicitate G. L. Daube & C-nie.

In Londra: Prin compania generală de publicitate G. L. Daube & C-nie.

In Berlin, Frankfurt, Zurich, New-York: Prin compania generală de publicitate G. L. Daube & C-nie.

ANUNȚURILE:

Linia de 35 milimetru pe pagina IV-a 35 bani.
 Reclame pe pagina III-a 1 Leu.

Epileste nefrancate se refuză.
 Articoli nepublicați nu se inapoieză.

Pentru rubrica: Insertii și reclame, redacția nu este responsabilă.

Prim-Redactor: STEF. C. MICHAILESCU

de 1/2 an, descoperindu-se cine este, s'a condamnat la un arest de trei săptămâni.

Serviciul telegrafic al „Rom. Libere.”

16 August — 4 ore seara.

Londra, 16 August. Camera comunelor, după cererea guvernului, a adoptat, în sedință de astă-noapte, mai multe amendamente introduse de Camera Loržilor în bilul agrar.

Bilul a fost înaintat înaltei adunări, care va delibera asupră-l chiar azi.

Marsilia, 16 August. În accidentul de la lupta taurilor a fost 14 morți și 175 răniți.

(Havas)

A se vedea ultime stiri pe pagina III.

BUCURESCI, 5 AUGUST

Dacă este un timp mai potrivit, pentru a ne ocupa cu cestuiurile invățământului public, — apoi timpul acela este al vacanților, când masina școlară este cu totul în repaos, și când prin urmare ea se poate observa cu atenție în toată complicata ei construcție, și se poate medita în tihă sau supra imbunătățirilor ce i-ar fi de folos.

De mihi de ori-am strigat, dar urechile celor ce nu vor să audă sunt mai nesimțitoare ca piatra.

Cum se procede, în adevăr, la noi cu aşa numeroase reforme școlare?....

Nimic mai trist și mai pagubitor.

Când șa claselor e gata să se deschidă copiilor, atunci se deosește și mentorii instrucției din dulcele lor *far niente*, și numai atunci văd că lipesc scoalelor, pentru a începe un an cu succes. Atunci se produce în starea autorității școlare o agitație fără nicăi un sens și tot-dă-una pagubitoare progresului culturii, de-a lungi scoalele noastre în halul în care le deplângem.

In prezua inaugurării anului școlar se proiectează, se încarcă și se dercetează totul. Atunci reparații, atunci concursuri, numiri, permutări; atunci programe schimbătoare, atunci proiecte, lucrate în căte o noapte, și propuse discuții pripte a consiliului general!

Astfel, ne aducem între altele aminte că o programă de invățământ secundar pentru fete a fost elaborată anul trecut, în căteva zile, și pe aci pe-aci era să treacă, dacă nu se găsește căteva voci puternice care să protesteze în contra acestor reforme, ce vorbă să se introducă în cadrul culturii noastre, fără studii serioase, fără a se cugeta un singur moment la gravitatea urmărilor ce poate avea o direcție de cultură nepotrivită cu starea și cerințele noastre sociale.

Nu este dar de mirare că poreclile noastre reforme să easă toate pe dos.

Multe vor fi — ce-i drept — neajunsurile de cărți și băntuită școala română.

Între această sumă de miserii, una este însă mai aparentă și asupra căreia toată lumea a căzut de acord.

„Programele sunt prea încărcate“: iată ceea-ce se strigă și se repetă de pretutindeni, chiar și din înălțimea autoritatii care le-a confectionat!

Noi nu zicem nicăi că sunt prea încărcate, nici prea descărcate; totul depinde de la mijlocurile de cărți disponibile spre realizarea unei programe, de la timpul ce-i dăruim, de la gradul de cultură și de la inteligența auditorului căruia vom a o t.

Că programele sunt însă întocmite fără nici un scop social, corespunzător trebuieților noastre; că, așa cum sunt, ele nu se pot efectua cu folos din cauza lipsei multor condiții pedagogice, neapărat necesare înălinirii lor rationale: iată puncte pe care nu le tagăduim.

Și într'un cas și într'altul, un remediu este dar imperios reclamat.

Si profesorii, și școlarii, și părinții se plâng cu drept cuvânt.

Ce-a făcut însă păna azi d. Urechia, pentru a înălțatura acest protest legitim și unanim?...

Noi n'am văzut încă nimic!

Chiar foile oficiale, cu toată trecerea ce are d-sa la pe lângă Jupiterii zilei, care e cuivalează, în multe casuri, cu o dispensă de lucru, — totuși, zicem, gazetele stăpânrile însă le s'au despră de atâtă filosofică nesimțire, și s'au atacat pe logofatul de la *abecă* pentru clasică lui nepăsare, față cu o cestuie ce urma să fie regulată, fără cea mai mică zăbavă. Noi dacă am încondeiat pe d. Urechia, este pentru că sciam că îl poate osul....

Nu înțelege oare adâncul nostru istoric, că, de vreme ce programele sunt pe-o bază falsă, tot edificiul culturii noastre este asemenea fals?

Se poate oare tolera o asemenea stare, când cunoscută este tutul și d-lui Urechia în parte, ca augur ce este în cele bisericești și școlare?

Unuī ministru însă nu i-e destul să albaștără de-a fi negativ, de-a cunoaște numai că cutare lucru ar sta foarte rău. El trebuie să stie cum să-l îndrepteze, și pe ce cale, ca să iasă mai iute la fel.

Advertimentele s'au dat, credem, destule, e vorba să vedem dacă logofatul se va pătrunde de justiță și logica lor, dacă va mai avea timp să facă o imbunătățire ca lumea.

Tare ne indoim.

Ne pare, că noi vom remănea cu articolul la gazetă, d. Urechea cu ministerul, terenul de... buget, iar scoalele tot cu confuziunea în care plutesc.

CRONICA ZILEI

Colegiul II electoral, pentru consilierii generali de la județul Argeș, este convocat pe 4 Septembrie 1881, spre a alege un membru în consiliu.

D. Gheorghe Maxim s'a numit în funcție de primar al comunei urbane Sinaia, din județul Prahova.

Primarul și consiliul comunei Câmpina, județul Prahova, comitetul abuzurii, cari s'au constat de prefectul și procurorul tribunalului local, cel d'ăntău a fost destituit, al doilea disolbat.

In jud. Brăila grănele sunt pretutindenea secerate, strănse în călă și sire. Pe alocuirea sa început și secerarea meiuilui.

Se telegraftă de la Gara Iași, cu data de 4 August:

„Ei, orele 8 și 20 minute de dimineață, trenul No. 9, a deraiat la profelul 355, între canăoanele 22 și 21, trei vagoane de marfă sfărămate, patru idem resturnate și trei deraiate; nici un pasager nu a suferit nimic; s'a trimis imediat trenul de ajutor din Pașcani, care a dus pasagerii în Pașcani. Cauza deraierei este inundația liniei, prin ploa subite și torrente, care după accident, au mai durat până la ora 13.

La 14 August se va da, în sala Orfeu, reprezentanțe în beneficiul revistei „Literatură“.

O sumă de artiști au promis concursul lor.

Se va desfășura printun concert muzical.

cal, care va urma între acte și la încheierea sezonului. — Se va reprezenta și o nouă piesă: *3 Decembrie*, tragedie originală într'un act de d. Al. A. Macedonski.

Intre București și comuna Bragadir s'a găsit alătă-ierii cadavrele a doi oameni, unul cu capul sdobbit, celălalt cu o grozavă rană la gură.

Cadavrele au fost dusă la spitalul Colții.

Alătă-ierii se arătă că au căutat asupra județului Boțoșani o ploaie torențială, amestecată cu grindină, timp de vîră opt ore.

Său facut mari pagube porumbului.

Lucrarea terasmentului pe linia ferată Barboșani-Hanu-Conachi se urmează pe toată intinderea. Ea s'a dat în întreprindere pe la particulari în loturi de căteciuni kilometri.

In locul traverselor de lemn, de până acum, spune „Posta“ se vor face experiente cu noul sistem de traverse de fer, care e cu mult superior celuilalt atât în privința durabilității căt și în privința iutelei cu care se asează sinele, dar care are desavantajul a nu fi tocmai elastic, ceea ce va pricinui o mare sguditură valoanelor.

Esproprietile s'au terminat pe toată linia prin bună înțelegere între particulari și direcționea căilor ferate.

In cea ce privește tunelul de la Galati, nu s'a inceput încă nici o lucrare.

Cu toate incredințările că linia nouă va fi gata până în toamnă, este greu de creut aceasta.

La Preval se lucrează o ieziță pentru a feri linia veche de o nouă inundare despre Siret până ce circulația se va putea face pe linia nouă.

Lucrarea în total a strămutării liniei nu va trece, precum se spune, peste un milion 500 mil. lei.

Aceluiși ziar i se anunță că Marțea trecută, mai multe luni de la Evrei, din Rusia viind pe Brăile la Galati, s'au oprit la șoseaua Galati-Reni, drept casele d-lui Lemberi, unde suindu-se în ghiciori s'au strămutat în ulița Cojocărească.

Ce fac autoritățile galăgăne?

La băile din Constanța vizitatorii se înmulțesc din zi în zi. Bulevardul a devenit o adevărată panoramă; preumblările sunt foarte frecuente.

D. prefect R. Opreanu a luat măsuri ca vizitatorii să nu mai întăpîne greutățile de până acum.

Mai în fiecare seară se dau baluri în noul pavilion construit lângă far. De asemenea și concerturi date de distinsul artist Wiest și cel patru artisti români ce și-au propus de a face o călătorie în toată țara, și cari actualmente se află în Constanță.</p

„Europa să se încredințeze, că Franția aparține ei însăși. Franția nu aparține nici egoiștilor din străinătate, nici dinastilor din lăuntru. Tara a vădut prea bine în 1870, în ce abis poate cădea. Astăzi Franția nu poate aparține de căt el însăși; ea are să se reculeagă și concentreze, să și creză în ea însăși o astfel de putere, un astfel de tesaur, un astfel de prestigiu, în căt să și poată reintemeia, multumită răbdări și intelepciunei sale, din nou vaza de mai înainte și să poată secură recompensele pentru atitudinea sa (Aplause entuziaste).

„Când ved societatea francesă, progresând în pace, libertate și muncă, sunt convins că va sosi ziua, care să aducă poate deslegarea problemelor existente prin progresul dreptului internațional și prin triumful spiritului filosofic. Nu este doar numal sabia, prin care se poate tăia astăzi un nod gordian. Mai există, pe lângă violență, și alte mijloace, pentru deslegarea cestuielor istorioare, spiritul dreptului și a justiției încă plătesc fară indoială ceea, și cine îndrăsește să afirme că nu va veni ziua unei înțelegeri reciproce?

„Nu cred să treac peste măsura prudentei politice, dorind ca republica să se amestice cu băgare de seamă, grija, intelepciune și politietă în afacerile lumii, să se înțină însă tot dăuna de parte de spiritul incurcătorilor și agresiunii. Doresc să cred că voi vedeza ziua, în care să vedem iarăși la noi, numai pe calea dreptului și umanității, pe frații noștri despărțiti. (Aplause demonstrative și strigări: „Să trăiască Gambetta!“ Gambetta observă: „Nu strigați să trăiască Gambetta, căci altfel mi se impună dictatura“).

Frasela din urmă, privitoare la Elsati, ori că sunt de apocaliptice și calme, au produs o via supărare în toată Germania. D-l Gambetta e acusat, ca întreține cu sistemă ideea de res bunare în poporul francez, reintărindu-o prin căte-un discurs, ori de căte ori bine facerile păcate par a o fi amortit.

STRĂMUTAREA RESIDENTIEI RUSESCĂ.

Ziarele rusești și unele berlineze din cele bine informate asupra afacerilor rusești, se ocupă din nou cu cestiuenea stămătării rezidenției țăruilui de la Petersburg la Moscova.

Idea aceasta s-a născut mai întâi, cum scrie „Kreuzzzeitung“, în capu lui Alessandru III, care a supus o consilierei săi spre desbatere. Tarul nu s-ar mai găsi sigur în Petersburg. Populația unea în mare parte, străină, i s-ar părea prea rece. Orașul lui Petru cel mare nu s-ar bucura de atâtă simpatie la massele poporului rusesc, cum se bucură bătrâna Moscova cu fanfancele ei tradiții. În sfârșit actuala capitală, ar fi prea abătută de imperiu. Acestea sunt considerațiunile cari au motivat proiectul lui Alessandru III.

Călătoria, întreprinsă de țarul la Moscova, nu a avut alt scop, de căt a se încredea de dinasticismul acestelui capitală de odinioară, și de iubirea poporului în sunul căruia e mai tare înredăcinat tarismul.

Impresiunile, culese în acest drum, ar fi favorabile. Ridicarea Petersburgului din onoarea de capitală nu mai este dar de căt o cestiuine de timp.

Presa germană crede, că această strămătură va exercita o mare înrăurire atât asupra politicii interne cat și externe a imperiului rusesc.

PROTECTIONISMUL IN ANGLIA.

Curentul protectionist se intinde mereu în Marea Britanie. Poporul englez, cu toată bogăția și producția sa, s-a saturat de practica liberului schimb.

Mărtia trecută s-a ținut în sala Exter din Londra, sub conducerea unui număr de persoane fruntașe, mari proprietari, industriași și membri de parlamentul, un meeting monstru a claselor industriale din capitală. Scopul meetingului era: „a discuta consecuentele păgubitorare, ce rezulta

din munca și industria engleză din sistemul premiilor esportului străin și din sistemul vâmlor dușmanoase, cari au paralizat industria britanică pe piețele străine, și o amenință serios chiar și pe piețele proprii“ – cu alte cuvinte – „spre a protesta și a se plângă, că acei onorabili domni (anume Hume, Peel, Cobden etc.), cari au născocit noua doctrină despre liberul schimb, să amăgiți în toate șteptările lor“.

La adunare luau parte și delegații de la cratorii din alte orașe, precum din Bristol, Birmingham, Liverpool, Leeds, Hull, Plymouth, Glasgow etc. După un discurs al președintelui să apropus și adoptat în unanimitate următoarea de cisiune:

„Adunarea actuală protestă în contra nedreptului sistem a premiilor esportului străin, care paralizează munca engleză și ruinează industria britanică; privind cu mirare și neplăcere atitudinea guvernului M. Sale, ea cere, ca cestiuene de drept și de dreptate, ca parlamentul să stabilească nește astfel de impozite fiscale, cari să echivaleze premiile esportului și să pună pe fabricanți și lucrătorii englezi în stare, să poată concura pe picioare de egalitate cu străini în piețele engleze“.

La noi salutarul obiceiul al meetingurilor nu a prins încă rădăcină. Altfel, o adunare a productorilor și comercianților noștri, mai imposantă de căt cea din Londra, ar fi protestat încă de mult contra ucigatorului sistem de liber schimb, de a le căruia rele urmări suferim sără indoială mai mult decât Englezii. La noi preicum execuțiuenea asă și inițiativa tuturor măsurilor nu poate pleca de căt de la guvern. Se va hotărî el oare odată, a stării adâncale vicii cari omoară comerțul și industria noastră încă în faze?

ROMANII ȘI UNGURII.

„Gazeta Transilvaniei“ primește din Tusnad următoarea corespondență instructivă:

Cu indignație am citit ocarile asupra a tot ce este românesc ale ziarului unguresc „Ellenzek“ din Clusiu, care în fanatismul său merge până a imputa și oaspeților de pe la băile transilvănene, cari au venit de peste Carpați cu pungile pline de bani, că vreau să rescoale poporul român de aici. Pot să vă asigur, că limbajul răutățios și necioplit al foilor maghiare a făcut cea mai reală impresiune la toți oaspeții români de aici. Nu măști mira dacă mănu său poimăne așa și asta, că în cutare băie său a fost arestat chiar cutare oaspetii din vecinul regat român, pentru că au comunicat cu vr'un țărăne român de la care cumpără ouă, pu și verzeturile trebuințioase.

Ce zicetă, d-le Redactor, nu ar fi mai consultă să statuiam pe Români de peste Carpați, că de aici încolo să și cheltuiesc bani prin băile și muntii frumoase Români, unde nu vor fi expuși de așa rupe picioarele pe poduri, ca cel din Előpatak și a fi asurzi de cearășuri infinite? unde nu vor fi expuși a perde multime de nopti nedormite din cauza petrecerilor sgomotoase a unor oameni ce nu țin cont de nimic; unde nu vor fi seduși așa și perde bani pe la jidăi la roline cari sunt după lege oprițe, dar cu toate astea tolerate chiar de către autorități; unde nu vor fi expuși în tot momentul a fi insultați de către comisarii băilor sau a fi chiar arestați în urma vr'unei denunțări din partea vr'unui reuitor?

In modul acesta s-ar putea ajuta și unei și cel-altei părți. Compatriotii unguri nu ar mai avea frică de „emisari români“ de prin băi, ba ce e mai mult, nu ar mai trebui să audă în toate zilele de la Români din România plângeri ca și așea, că prin băile, unde oaspetii mai mult de jumătate sunt Români, mai nici un ziar român nu este abonat; mai departe că la baluri și la alte ocasiuni musica nu cântă și melodii românesc. Eată deci, d-le Redactor, mijlocul, care ar impăca poate ambele părți și prin care multe surse de milii de franci ar ramâne în România.

celea ale delicatului și pasionatului muzican din frumoasa Italie.

Despre climate și locuri.

Locuitorii pământurilor equatoriale, cari trăesc și mor fără să fi ieșit vr'o dată din această țară ardetoare, nu vor visa nici o dată gheturile externe ale regiunilor polare.

Despre temperamente și vîrste.

S'a obisnuit, că ființele indiferente, nesimitoare în amor, ale căror fibre suau mute la toate dorințele, nu au nici de cum visuri de temperamente opuse, visuri cari foarte adesea ori provoacă sensații de amor.

Omul bland și linistit, trăind fără ură și pașiune, nu are visurile agitate a oamenilor violenți, desperați și răi.

Vîrstă de mijloc, vede reproducându-se în visurile sale tot ce ține de interesele sale, ale familiilor și ale ambiației sale.

Dar pentru nebunatică și ridetoarea junetă, ce nopti! ce visuri!... Recele calcul n'a putut îngheța călduroasa emanăție a inimii, organele nu sunt încă băntuite de patimă, boala nu le-a atins încă cu veninul său. – Oh! este dulce a-tunci, fiind că viață (cugetul, inima) este linisită; materia hrânitoare umple toate vasele și sănătatea curge prin toți porii; somnul este dulce, fiind că ochii junetei privesc viață după capriciul și farmecul lor. – Nu vedeați prin vise de căt tinere copile iocorante de flori, cari trec într-o naștere de dinaintea voastră, murmurând armo-nii vorbe de amor, aruncându-vă un misterios suris, unul din acele surisuri, cari promit feciție.

Alergați cu ele prin frumoasele livezi, vă amestecați privirile ochilor, când urmăriți le în culmea dealurilor, când în profundițile vâlcelelor. – Altă dată, visat că aveți aripi și plutiți usori prin apa limpede a unui lac, străbateți torrentul în ochii unei multimi, minunate de curajul vostru. – Din înăltimă cea mare a muntelui, vă a-

mănia. Secuili apoi ar putea petrece și juca la cărdășuri după plac...

LA OLLANEȘTI.

Ca să vezi băile de la Ollanești, trebuie să faci din capitala tării un drum de două zile.

Si trebuie să ai o dosă mare de optimism ca să nu strigă la fie care pas ce face pe acest drum: mizerie! păcătosie!

E trist, dar i-așa.

Drumul de fer de la Ollanești până la Pitești. De aici, o hodo-roagă de diligentă, în care trebuie să te urci tot-dă una însoțit de frica, că o să te fete pe drum, și destinate a duce până la Rimnicul-Văcărlău un număr de două persoane, dar strict numai două. Si ca să ai fericirea de a face parte din acest număr, trebuie să-ți anunți sosirea cu o săptămână înainte, său să ai un noroc orb. Neimprimind aceste condiții, devii jertfa birjarilor, cari îți ia cel puțin 50 de lei până la Rimnic, adică o sumă incință mai mare ca aceea pe care trebuie să o dai la diligență.

Ca unu ce nu prea trăesc în bune relații cu Fortuna, și negându-te la precauționi asă de mari, rămâsei cu condiții neimplinite. Nu eram însă singur. Un medie, care mergea la Călămanesti și mi fu înțără până la Rimnic.

Am plecat din Pitești la 2 d. am. și la 6 birjarul ne puse în Curtea de Argeș. Pentru că petrecuță noaptea între cei 3500 locuitori ai orașului, orășel relativ nu tocmai urit, văzu și restaurata catedrală. Acest unic monument de artă ce posedă țara noastră, deosebit de a pierde ceva din farmecul său, a căstigat mult prin reparăția d-lui Lecompte de Nouit. Însuși Neagoe-Vodă Basarab, dacă s-ar întoarce din lumea duhurilor, ar fi incantat de inoarea bisericei lui de pe la începutul veacului al saisprezecelea; eăr meșter Manole s-ar simți foarte vesel văzând că s-a găsit un măesaru care să-i înțeleagă măestria și să-i curețe astfel într'un mod demn nemuritoarei operă. În apropierea monumentului uitău neajuns cu prudență; mă simțeam recompensat și încă cu prisos - Interiorul catedralei înălță era încă zugrăvit, și la poartă steteau soldați cari opeau intrarea.

De la a două rezidență a lui Radu Negru până la capitala județului prin care trecea drumul spre Sarmisegetusa și o sosea a le cărei poduri fac multă onoare administrației. Unele erau asă de inclinate, prin rupere stâlpilor, în căt ca însăși hezitați de a le trece; altele de abia erau atât de largi ca să poată încăpea trăsura, - asă de mult le rosesc ploile.

Contrastul ce facea această mizerie cu românticele poziții din dreapta și stânga drumului era isbitor!

Maș inainte de a intra în Rimnic, trecuțăm Oltu pe un frumos pod de fer, decurând construit. Ajuns în marginea ceea-l-altă a podului, un vamă ne opresce trăsura și face următoarea socoteală:

– Săptă persoane: 1 leu și 40 bani.

– De unde săptă persoane? el întrebă.

– Apoi d'v. nu sunteti trei și caii patru; cu totu săptă?

– Pe aici nu cunoșc oamenii zoologia și mize medicu.

– Ba da, dar fac alte clasificații mai apropiate de teoria lui Darwin.

In Rimnic, cel mai mare hotel, din două sau trei, căte sunt, n'are decât o singură chelnerită, care în acelaș timp indeplinește și funcția de bucătăreasă. Închipuță gradul de curățenie al odăilor, vre-o nouă sau 10 la număr, și promptitudinea serviciului. Gândindu-mă la străbunii noștri Români, cari au fost odinioară și ei prin Rimnic, gravăciu cu capătu umbrellei, în pragul de două degete al unei perdele din salonul meu, cuvenitul mizerie. – Iesind pe străde mi-am

scrimit picioarele, atât de escelențe și pavajul. Era o zi de sărbătoare. Seară, tot orașul și la „grădină“, așa numesc că din Rimnic o parte a pieței transformată în alee, fără arbori. Afluța din „grădină“ mi-a făcut impresia unui roiu mut. Frumusețea n'am văzut; tipuri de neclipli infumurați însă destule, mai cu seamă din clasa funcționarismului. O conservație întreținută cu o astfel de fință timp de o jumătate oră te asfixiază, dacă n'ai gust de prostii. Se ia un fructuș de la răsărit, un slavonism de la apus, un latinesc de la mează noapte și se aruncă în față cu grăjiositatea unui Saxon și cu indemnarea unui stângaciu. – Ca în Rimnic în multe orașe ale țării. Ar trebui, ca după cum am progresat pe terenul civilizației false, în demoralizare, să realizești progrese și pe terenul adevăratelor civilizații. – Sclav al viației, în petreceri, Românul din Rimnic Valcă, ca și cel din mai toată țara, are și muzica sătigărescă și muzica militară, și place frivolitatea. Muzica militară e unul regim de dorobanți de curând înființat. Acum vre-o cinclună de zile această muzică era abia în germe. Ază ea poate rivaliza cu una din cele mai vechi. Meritul e, după căt m'am putut informa, al sublocotenentului-capelmaistru Solțu: singurul lucru ce am admirat în capitala Văcărlău. – Era să uită a spune că biuroul postal al orașului avea etichetă franțuzească; prin ce caprițiu oare al localnicilor și prin ce soi de permisiune a dictiei generale a telegrafelor și postelor?

Deși sezonul băilor, din Rimnic până la Ollanești nu există nici un fel de transport pentru călători: n'am găsit în acest oraș nici trăsuri, nici cal de călărie, nici măcar un conduceritor pedestru, până la Ollanești. Singur, în voia înțelării, cu o umbrelă în mână și cu doar patru picioare în buzunar – ca nu cumva vre-unul căine să vină poftă de a-mi juca pe spate o piesă a quatre moins – plecau apostolicești, și în 5 ceasuri și jumătate străbătuți cele vre-o 15 kilometri dintre Rimnic și Ollanești.

Cu căt inaintam pe drumul meu, cu atât posibilitatea naturală erau mai pitorești, mai ferme, mai căinătoare. Pe căt valea era mai poetică, pe atât mulț indigen era mai diform, și ca fizic și ca moral. Am văzut nu numai rachitici și creteni, ci chiar și idioci.

Oamenii de știință său sălii să explice rachitismul și cretinismul, atribuindu-le cauza, mai cu seamă, când prezintă magniezii în apa potabilă sau neprezentă iodul, când lipsei de insolație.

Nu mă voi înterca să desvelui ipotezele nici să le examine. Tiu numai a reaminti contrastul.

Cel de-întâi lucru ce mi-a isbit vederile întrând în Ollanești a fost niste copile cu ochi albastri, sprincene foarte negre, de tot deces și minunat arcuite, pelă de o curățenie vestală, de o nuantă bine pronunțată și părul dischis castaniu.

Eată un frumos caprițiu al Naturii, mi-am zis privindu-le.

Situat între dealuri acoperite de vegetație, satul Ollanești e străbătuț longitudinal de un riusor, a cărui apă cristalină formează cu a ceea a gălăi din București contrastul dintre virginitate și depravată. – Aspectul satului nu e tocmai săracăios. Sună relativ multe case binișor construite, chiar sub raportul higienic.

Cale de o jumătate oră, pe jos, de la sat sunt băile.

Nimic mai pitoresc, mai romantic, mai ferme, că de către băile Ollanești, ca poziție. Natura și-a grămadit aci bogăția și frumusețile ei cu profușie. Cării, dealuri,

stare de ruină. Localurile băilor propriu zise sunt aşa de rău întreținute, aşa de murdare, în căt să trece toată pofta de băie când te apropii de ele. Dacă statul n-ar fi trimes vre-o 250 de soldați bolnavi ca să facă cura la aceste băi, Ollănești ar fi rămas cu doi vizitatori anul acesta. Efectele bine-făcătoare ale acestor ape minerale, care cuprind pucioasă și fier în cantități norme, pot rivaliza fără contrazicere cu ale celor mai renumite de soiul lor, din străinătate. Un soldat — ca să citez exemplu — a le căruia membre erau paralizate aşa în căt nu se putea mișca de la un loc la altul fără ajutorul unui camarad, în doze zile a fost vindecat cu desăvârșire. Cu apa de care dispune băile, se pot imbăla pe zi la Ollănești 1000 de persoane; incinct deci mai multă ca la Călimănești. Să ișvoare se pot descoperi neconitenit. Cu o zi înaintea de a sosi eu, d. maior D. Niculescu a descoperit un bogat izvor feruginos, foarte aproape de scalde. Malurile riuului ce trece pe lângă băile sunt impăstritate din distanță în distanță de ișvoare minerale, al căror produs, atât de scump în alte țări, se pierd în valurile fugătoare ale fluviului muntean. Explotate într-un mod intelligent, băile Ollănești ar aduce folose imense, atât exploataitorului căt și țării.

Am zis că la Ollănești fac băi vre-o 250 de soldați.

Ei și oficerii lor formează aproape singuri corpul ospăților. Petrecerile lor nu sunt tocmai monotone. Dimineața fac băie, ziua, cărău gust, joacă popici sau petrec pe coastele dealurilor formând cascade, regulând cursul ișvoarelor să venănd mici pestișori. Seară o petrec în cîntece. Organizatorii acestor nevinovate și folositoare distrações sunt dd. locot. Al. Popovici și sublocot. Chirilescu, amărdoil din al doilea batalion de geniu. Pe lângă aceasta, d. locot. Popovici a luat și nobila sarcină, din propria inițiativă, de a face cu sergenții cursuri preparatoare pentru scoala divizională. Eată un om care merită laude.

Locuitorii patrupezi ai muntelilor din jur sunt foarte numeroși și foarte variți. Astfel, se găsesc mistrei, urși, lupi, căpăciore, vulpi, iepuri etc. etc. În ajunul plecările mele se proiectase pentru a patra zi o întreprindere cynogenetică contra unui mistreț, care dedea prea dese ori iururi prin porumburile țărănilor. În fruntea expediției era celebrul vînător G. Ollănești, căpitan în primul regiment de infanterie, venit pentru căteva zile din Dobrogea, în concediu.

Plecău din Ollănești cu inimă plină de întristare.

Nu se va găsi oare nici un Român în toată țara, care să scoată acest diamant din gunoi, care să schimbe această brânză bună din burduful de căine, în care va începe a face viermi și a contracta mirosluri respingeștoare?

Să sperăm.

Trecând bariera Ollăneștilor, parcă aș fi trecut riul Lethe, uitai toate mizeriile. Frumusețea unei dimineti de vară, în locuri atât de poetice, mi cuprinse toată ființă. Mai vezii apoi, în mijlocul acestel reverie, și căte un drăgălaș călător de genul fotel... răpirea e completă! — Costumul țărăncelor din Vâlcea și Arges și de o simplitate clasnică: o cămașă și o fotă, mai mult sau mai puțin impodobite cu fluturi și arnicu. Mergând în față soarelui, care, abia răsărit, proiectă raze aproape orizontale, voluțuoasa țărăncă era într'un costum diafan....

In momentul de a arunca condeul mi-aduc aminte că în Ollănești mi s'au spus lucruri de speriat în privința unor funcționari administrației; sunt lucruri cărău se petrec ca într'un intuieric ce nu se poate străbate. Dar păstrează aceasta pentru alt prilej și până la procurarea amănuntelor.

In privința culturii pământului n'âm de înregistrat pentru cultivatorii din județul Vâlcea niciun bun. Cultura, ca mai în toată țara, și vîțăoasă, absolut neratională; se seamănă două-zeci de ani de arăndul, pe acelaș pămînt, numai porumb sau numai grâu. Si în urmă se vătă ca recolta e din ce în ce mai proastă. Cultura alternată între cereale și prăsoare nu e de loc cunoscută. D. ministru al agriculturii n'ar face rău, ca prin prefectii, să deschidă ochii țărănilor în această privire. Si să nu se facă numai recomandații, pentru un lucru ce nu intră în obiceiurile omului simplu, să se dea ordine strajne.

Hermes.

ARENA ZIARELOR

* * * „Românul“ contestă, într'o revistă adresată „Timpului“, că la alegerile colegiului III din Iași s'ar fi făcut ingerințe.

* * * „Binele Public“ prevestește pe puternicii zilei, că nu se vor juca multă vreme cu Iași. Alegerile de la 26 au eșit, ce e drept, în avangajul guvernului. Nu se putea altfel. Dar cum vor vor eșii alegerile pentru consiliul comună, pe care d. Rosetti l'a disolvat fiind că nu părtinea lepra jidovească? Lupta se începe deja în a două capitală a țării.

Să nu dar uite creaturele roșii, că tigva nu merge de multe ori la apă; că sunt între zi-

durile unui oraș, care altă dată a sciu relata la influență numai a guvernului turcesc al țării, un cainaciam mai spălatel de căt cel de astăzi, ce se numea Vogoridi, ce a rezistat Austriei, și Turciei la un loc unite.

* * * „Timpul“ urmează a ilustra deosebirea între România adevărată și cestel țări și stăpîturile românești. Lupta între elementul autochtón și cel imigrat începe deja pe timpul lui Matei Basarab, care spuse împede:

„Stătura stăpănișorii țării oameni străini nouă, nu cu legea, ci cu neamul și nărvurile cele rele, adică greci, cărău nu se indură a pune jos obiceiurile cele bune, bătrâne ale țării, pentru cărău curând le fu a aduce țara la risipire desăvârșită și la pustiere“.

Aceste le spunea la 1689 Matei Vodă. La 1669 Radu Vodă (Leon) zice: „și atunci Grecii iară ne-a fost impresură cu vîndere și cu cametele ca și acum, până ce i-a fost scos țara și părintele Domnul Mele cu mare ocară de aci pe niște oameni răi.“

Dar dovedile de sterilitatea și nemernicia elementelor imigrate de peste Dunăre, le găsim în toate ramurile vieței publice.

Avem de ex. de bine de rău literatură. Citeze-se numele tuturor cărău scris un sir de literatură sau știință adevărată, fie Sincai ori Hasdeu, Alexandri ori Gr. Alexandrescu, Odobescu, Marian, Strat, Cost. Negruțiu și ori cătălui. Pe nici unul nu l'chiamă nici Giani nici Pherekydis, nici Carada. Între mîile de crani ce formează plebea guvernării de politicanii de meserie, unul nu e în stare a scrie un sir pe care săl poti citi fără scărbă morală. Dacă cîtăm în teatru pe Millo, în pictură pe Grigorescu, în muzică cătăv germană, am încheiat-o. Nicări nu vedem Caradele. Incapabile de a pricepe un adevăr, fie științific, fie artistic, dacă le înțălmim, le vedem lipsite de umbră de talent adevărat, cercând a specula arta ce n'o posedă, precum speculează naționalitatea ce n'o au, patria ce nu i-a lor, gloria națională pe care n'a creat-o.

VARIETATI

Emigratiunea din Ungaria în America. — O foială americană anunță, că emigratiunea din Ungaria în Statele Uniile americane a luat dimensiuni atât de mari, în căt statistică oficială (de la 1875 încoace) trebuie să introducă o rubrică deosebită „Hungary“. Această rubrică arată că așa emigrat în anul 1880 din Ungaria nu mai puțin de căt 6662 persoane. „Dacă socotim numărul celor emigrati în alte părți—zice „P. L.“, — numai la 1800 persoane, avem a suferi o pierdere de opt mihi oameni pe an. Emigratiunea această durează de la 1875 încoace și fie-care poate să calculeze, cătă populația și căte brațe muncitoare a perdut Ungaria până astăzi!“

Domnie ungurească!

Un discurs electoral. — În al sîaselea arondisment electoral din Berlin, s'a proclamat că unic candidat pentru Reichstag, d. Ruppel, bărbat onest și de mare valoare. Isbănda are a și o atrău insă mai mult discursul electoral. Este tragic din cătă părță.

D. Ruppel vorbesce către cărău ca creștin. D. sa deplinește poporul care s'a depărtat prea mult de prima între porunci. „Astăzi bursa înlocuiesc biserica și cine sunt preoții ei? (în toate partile: Jidani!) Bine ată zis, domnul mei, sunt Jidani, cărău joacă încă necontentul împrejurul vieturilor de aur“. — Vorbitorul se plângă de lupta întreprinsă de guvern în contra bisericii catolice. „Când am în vedere aceasta, m' vine totă una în minte un tablou ca cel din Hugenotii, despre care reprousat rege zise: „Protestanții și catolicii se omoară într-ensul, iar Jidani le face muzica“. — D. Ruppel și îndreptează cuvintele contra partidei progresiste jidovești. „Ae căl sunt astăzi roadele muncel“ (Strigări: ale Jidaniilor!). — Publicul a descoperit între acestea un Ovrei și începând a îi număra la pumnii vrea săl dea pe usă afară. Jidani protestă zicând că este Neamă. Acest protest calmează publicul. — Vorbitorul urmează, cu armele sale împotriva partidului progresistilor. „Ce așa facut progresistii? Pentru dobitoace așa facut ceva, ce e drept, căci bună-oară porcii se transportă astăzi în trăsură; pentru săraci insă n'așa facut nimic nu așa ajutat de căt Jidani. Legea acțiilor și monetelor nu e facută de jidani! Lasker și Bamberg? etc. etc.“ — Trecând în deosebi asupra Ovrelor, d. Ruppel e scurt dar concis. „Sunt unii cărău că Jidani sunt frati nostri. Nu-i adevărat. Jidani ne-așa resplătit rău frăția ce le-am arătat o emancipării; ei vrea să se facă acum stăpăni nostri; frății de acestia nu ne trebuie. Până când nu le vom lua Jidaniilor orice ocasie de a ne răpi grăsimea din supă, n'o să ajute nici o lege socială“. — D. Ruppel sfîrșește discursul său, resumându-l, în aplausul multimii, în următoarele trei cereri: Monopolul pentru tutunuri, incetarea luptei contra bisericii catolice, legi exceptionale în contra Jidaniilor.

Un testament scandalos. — „Poster“ î se scrie din Roman:

Un bătrân boer septagenar, din Roman, fără descendenti și care e aproape de așa da obștecul săfărit, a destinat două proprietăți al sale, localuri mărețe ca și niște palături, pentru a servi ca case publice de prostiții.

Bătrânul boer se numește Manolache Cilibiu. Duhovnicul precum și prietenii săi i-au arătat rău ce face întrebuintând în asemenea mod rezultatul sudorilor sale; dînsul a persistat declarând că le oferă gratis.

Oferta este făcută în favoarea unor Evrei, spre a specula gratuit mărsava lor profesioni.

Acest fapt este foarte scandalos pentru lumea Românească, mai cu seamă că edificile sus zise se află în apropiere de biserici, unul chiar în dreptul altarului bisericii Sf. Georghe.

NOTITE LITERARE

Convorbiri literare, (anul XV) No. 5, are acest sumar:

Corespondență dintre Vasile Alexandri și Ion Chică, (IX). — Pavel Cătana, novelă tradusă din limba boemească de I. U. Iarnik (sfîrșit). — Femeea, Svenireul, Preludiul, Adio mușii mele, poesiile de Nicolae Pruncu. — Două acte vechi, de A. Papadopol-Calimah. — Maria, novelă trad. din limba germană. — Cântece populare din Ardeal, de Gregore Simă. — Bibliografie.

Serviciul telegrafic al „Rom. Libere“

17 August — 9 ore dim.

Paris, 16 August.

Într-o întrunire electorală tînătuă astă-seară în cartierul Charonne și la care asistau vre-o 10,000 de persoane, strigăte diferite și sgomotase așa îmbucuit căd d. Gambetta a voit să ia cuvenitul. Bravănd tumultul, d. Gambetta a apostrofat pe intrările deputați trădându-i de nebunii și lași, plătită ca să înăbușească discuția. — „Dar vă voi aștepta la scrutinul din 21 August,“ a zis oratorul.

După doă-zeci de minute de sfotări infructuoase pentru a face să fie audit, d. Gambetta a părăsit sala.

Londra, 16 August.

Camera lordilor în cele din urmă a adoptat bilul agrariu, așa cum i-a revenit azi modificat de Camera comunelor.

Camera Comunelor. — Sir Ch. Dilke regretă că nu s'a facut încă nici un progres în executarea art. 61 din tractatul de Berlin, relativ la reformele ce trebuie introduse în provinciile turcești. El zice că lordul Dufferin, ambasadorul britanic la Constantinopol, a făcut în această privire muștrări serioase cu sultanul și primul său ministru, angajându-i, până la reformele definitive, să a cel puțin măsură pentru a opri progresele răului, rezultat care s'ar obține prin numirea unei administrații abile și în destul de puternice. Din cauza sărbătorilor Ramazanului și a absenței mai multor ambasadori, nici o acțiune comună nu sa facă încă de către puterii pentru a obține reforme în Armenia; dar lordul Dufferin are instrucțiuni să nu lase să se piardă nici o ocazie de activă soluționarea acestei cestiuni.

Berlin, 16 August.

Azi după amiază împărat Wilhelm a făcut o lungă vizită printului de Bismarck.

Roma, 16 August.

„Dirito“ reproduce scrisoarea senatorului Cărdona, publicată de „Opinione“ și o dă ca o probă despre imensul și repede progres ce a făcut ideia unei alianțe italo-austro-germană în cele trei țări, fără deosebire de partidă. — Contra unei telegrame trimisă din Roma către „Times“, agentia Stefani confirmă prim sa informație după care cardinalul Iacobini, secretar de Stat, n'a adresat nici o notă diplomatică nuntiului Papei, cu ocazia meetingului tînut la Roma contra legilor de garanție.

(Havas)

MULTUMIRE

Soțul meu asigurăndu-se acum 2 ani 1/2 pentru casul de deces la onor Societate Anker din Viena la București pentru suma de 15,000 lei noi și lovindu-mă crudă soartă de a mă fi răpit prin moarte, onor Societate Anker cu toate că conf. statutelor ar trebui să mă numere suma asigurată peste trei luni de la producerea actelor respective, mă plătit suma de 15,000 lei noi chiar d'acum în mod foarte generos, pentru care deosebit de mulțumirele mele adresate personalmente mă simt datore așa mulțumi din profundul inimii în mod oficial, recomandând călduros tuturor în toate privințele.

Onoare și fală onor. Societatei Anker din Viena în București.

Bella Rapaport.

Pitești

A DOUA LOTERIE DE BINE-FACERE

pentru terminarea

BISERICEI CATOLICE St. IOSIF IN BUCURESCI

autorizată de guvernul român.

Câștiguri în suma de 50,000 Fr. după impărțirea enumerată mai jos.

Pretul unui bilet 1 franc.

Tragerea va avea loc la începutul anului viitor și ziua tragerii va fi oficialmente anunțată.

CĂȘTIGURI

1 à 10,000 — 10,000 fr.	4 à 250 — 1,000 fr.
1 à 3,000 — 3,000 "	8 à 125 — 4,000 "
1 à 2,000 — 2,000 "	20 à 100 — 2,000 "
1 à 1,500 — 1,500 "	50 à 50 — 2,500 "
2 à 1,000 — 2,000 "	200 à 20 — 4,000 "
2 à 500 — 1,000 "	2000 à 10 — 20,000 "
Total 50,000 fr.	

Biletele se vînd numai la d-n

